

Den 2. november 2007 kl. 08:38 blev retten sat på Juristkontor 3 af
[redacted] Dommer

Der blev foretaget i offentligt retsmøde
sag nr. BS 4-1304/2007:

[redacted] Sagsøger
[redacted] Adresse 1
[redacted] By 1

mod

[redacted] Sagsøgte
[redacted] Arkitektfirma 1
[redacted] Adresse 2
[redacted] By 2

Ingen indkaldt eller modt.

Der blev fremlagt:

Sagsøgers brev af 25. oktober 2007

Retten konstaterede, at sagsøger har accepteret forliget, hvorefter sagsøgte betaler 900 kr. med tillæg af moms til sagsøger og overlader det til retten med sædvanligt kæreforbehold at træffe afgørelse om sagens omkostninger, herunder udenrettlige omkostninger.

Sagsøger har særligt i relation til spørgsmålet om omkostninger gjort gældende, at der skal tilkendes udenrettlige omkostninger, og har henvist til, at det ikke er i strid med god inkassoskik at tage en bestrid fordring til inkasso.

Retten skal udtale

Udenrettlige inkassoomkostninger

Det må lægges til grund, at fordringen blev overgivet til inkasso ved inkassobureau, selv om sagsøgte forinden var kommet med indsigelser mod fordringen.

Højesteret har i dommen trykt i UfR 2004 s. 99 i en sag om en bestridt fordring udtalt, at det må anses for berettiget, at en advokat i en skrivelse til skyldner tager forbehold om sit inkassosalær, idet det i afgørelsen anføres, at advokaten ligesom ved inddrivelse af ubestridte fordringer i almindelighed må kunne gøre krav herpå som led i en udenretlig løsning, såfremt en sådan kan opnås. I den pågældende sag var advokaten blevet bedt om at inddrive en bestridt fordring om fornødent ved sagsanlæg.

Hjemlen til at kræve udenretlige inkassoomkostninger findes i rentelovens § 9a, hvorefter "fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen...".

Henset til, at sagsøgte inden sagens overgivelse til inkassobureau havde protesteret mod kravet, og da inkassobureauet ikke kunne indbringe sagen for retten, må det have stået sagsøger klart, at inddrivelse af fordringen ved inkassobureau ikke ville lykkes. Retten finder derfor ikke, at det kan anses for et rimeligt og relevant inkassoskridt for sagsøger at have overgivet fordringen mod sagsøgte til inkasso ved et inkassobureau, og sagsøger kan derfor ikke kræve omkostningerne hertil dækket af sagsøgte.

Hjemlen til at kræve rykker- og inkassogebyrer findes i rentelovens § 9b, hvorefter kreditor kan kræve rykkergebyr for rykkerskrivelser "såfremt skrivelserne er fremsendt med rimelig grund" og inkassogebyr, når kreditor anmoder en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, "såfremt dette er sket med rimelig grund".

Det fremgår ikke, hvornår sagsøgtes indsigelser er kommet frem til sagsøger. Henset til at indsigelserne er påført fakturaen, må retten dog antage, at indsigelserne er kommet frem til sagsøger inden den første rykkerskrivelse blev sendt. Rykkerskrivelsen er herefter ikke fremsendt "med rimelig grund", og sagen er ikke overgivet til fremmed inkasso "med rimelig grund". Sagsøger kan derfor ikke kræve hverken rykker- eller inkassogebyr i sagen. Retten bemærker i øvrigt, at rykkerskrivelserne er sendt med mindre end 10 dages mellemrum, og at sagsøger derfor også af denne grund ikke kan kræve rykkergebyr for de 2 seneste rykkere.

Sagsøger er således ikke berettiget til at kræve udenretlige omkostninger af sagsøgte.

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald bestemte retten, at ingen af parterne skal betale sagsom-

kostninger til den anden.

Thi bestemmes

Sagsøgte frifindes for **Sagsøgers** påstand om udenretlige inkasoomkostninger.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Dommer